

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

Ad II Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

EX VARIIS.

AD VITAM S. GUILIELMI ABB.

NOT. 17. **P**ag. 37, col. 2, nu. 3, tradit *Claudius Robertus inter alias etiam Vezaliensem reformasse, repono* [Veraciensem] de qua cap. 3, agitur, et 13 Janu. in Vita S. Viventii.

NOT. 18. Pag. 60, post cap. 3, ad nu. 17 [a Saussais in supplem. Junii vii] designat ordinationem sive consecrationem S. Guilielemi in Abbatem monasterii Divionensis S. Benigni. Wion eo die depositionem ejus refert, refragante Glabro Vita scriptore. Eodem die nomen S. Guilielemi suis fastis inscripserunt Ferrarius et Dorgantius, veluti is illius esset natalis.

DE S. CLARO SALIGHENSTADIEN.

NOT. 19. **P**ag. 63, post nu. 2, col. 2, addatur [Incidit aliquando subvereri, ne Clarum, Abbatem monasterii S. Marcelli, monachum cœnobii SS. Marcellini et Petri fecerit Trithemius. Certe quidem eo antiquiorem neminem legimus, qui hujus Clari meminerit. Sed magnum momentum habet traditio ipsius monasterii, fortassis et monumenta, nobis ignota.

AD VITAM S. ODILONIS ABB.

NOT. 20. Pag. 66, post cap. 2, ad nu. 10, [a Colliur S. Majolus ii Maii. Ceterum, ut supra in Vita S. Guilielemi Abbatis cap. 10, num. 26, testatur Glaber, S. Guilielemi hortatu primum permotus est Odilo, ut monasticam vitam capesseret, venique paullo post ad S. Majolum.

AD II JANUARIIL.

NOT. 21. **P**ag. 78, col. 2, ante S. Silvestrum monachum, repono [B. Odino, sive Otteno, aut Otto, Abbas Rothensis, ord. Præmonstratensis in Suevia.] *Et expunge quæ inter Prætermisos de eo dicuntur. Plenius de eo infra agemus.*

Ad catalogum Prætermissorum addatur [S. Vincen-tius Confessor refertur hoc die a Saussaio, diciturque propria illi dicata apud Ratenos Ecclesia, in qua S. Tarsitiae Virginis conditum corpus, ut xv Januarii dicimus.

Theodorus Episcopus Massiliensis refertur hoc die et Sanctus prædicatur a Saussaio. Illustria sunt quæ de eo scribit in historia Francorum S. Gregorius Turo-nensis; neque dubitandum videtur, quin Sanctis jam olim fuerit annumeratus. Sed, ut Massilia accepimus, neque officio Ecclesiastico colitur, neque de ejus veneratione isthic quidquam extat. *Claudius Robertus scribit Ferrar-ium tradere eum colti ii Januarii: nihil in Ferrario simile reperimus; solum scribit ab eo S. Defendentis Acta litteris esse tradita.*

Pragæ Allatio prima reliquiarum hoc die celebratur, ut patet ex veteri Calendario De ea isthæc habentur in MS. Martyrologio Ecclesiæ Metropolitanæ: iv Non. Januarii, Octava S. Stephani et festum omnium reliquiarum, quas Christianissimus Princeps Carolus IV Romanorum Imperator semper Augustus, et Bohem-ia Rex, in diversis mundi partibus magnis obti-nuit precibus, prout in suis locis singulariter infra describuntur. Et easdem reliquias auro et argento et gemmis pretiosissime ornatas donavit Ecclesiæ Pragensi. Hoc festum Papa Innocentius VI, ad in-stantiam dicti Imperatoris constituit in diocesi Pra-gensi solemniter celebrari, et omnibus ipso die eccle-siam Pragensem visitantibus, confessis et contritis donavit indulgentiam unius anni et unius quadragenæ, perpetuis temporibus duraturam. *Hæc ibi. Enume-rantur deinde suis diebus hæc reliquiae a Carolo IV, Pra-gam allatæ:*

Variae SS. re-liquiae Pra-gam a Carolo IV allatæ.

S. Erardi Episcopi reliquiae aliquæ viii Januarii.
S. Mauri Abb. costa xv Januarii.
S. Antonii Abb. digitus xvii Januarii.
S. Sebastiani M. pars capitis xx Januarii.
S. Vincentii M. caput xxii Januarii.
S. Ananias Apostoli caput xxv Januarii.
S. Valerii Ep. Trevir. capitis pars xxix Januarii.
S. Ignatii Ep. Antiocheni M. caput i Februarii.
Deiparæ Virginis cingulorum duorum partes duæ ii Feb.
S. Agathæ V. reliquiarum pars v Februarii.
S. Petri Apostoli baculi pars xxii Februarii.
S. Matthiæ Apostoli reliquiae aliquæ xxiv Februarii.
S. Gregorii Magni caput xii Martii.
S. Longini M. caput et brachium xv Martii.
S. Narcissi Ep. M. reliquiae xviii Martii.
S. Pignemii M. pars capitis xxiv Martii.
S. Marci Evangelistæ corporis pars, et pars autographi ejus Evangelii xxv Aprilis.

S. Petri M. ord. Prædicat. reliquiae aliquæ xxix Aprilis.

S. Philippi Apostoli brachium i Maii.
S. Sigismundi Regis corpus iii Maii.
S. Antonias V. M. caput iv Maii.
S. Joannis Evangelistæ pars tunica vi Maii.
SS. Gordiani et Epimachi MM. reliquiae x Maii.
S. Victoris M. Syri caput et brachium xiv Maii.
S. Urbani Papæ M. caput et pars corporis xxv Maii.
S. Medardi Ep. brachium viii Junii.
S. Viti M. corpus xv Junii.
S. Modesti M. reliquiae aliquæ xvi Junii.
S. Aurei Ep. Moguntini M. pars brachii xix Junii.
S. Protasii M. brachium xxi Junii.
S. Albani M. Moguntini corporis pars xxix Junii.
S. Pauli Apostoli pars baculi xix Junii.
S. Udalrici Ep. Augustani caput et brachium iv Julii.
S. Januarii M. Armeni corpus xi Julii.
S. Hermagoræ Ep. et M. brachium xii Julii.
S. Mariæ Magdalensæ, reliquiae aliquæ xxii Julii.
S. Annæ digitus xxvi Julii.
S. Marthæ V. reliquiae aliquæ xxix Julii.
S. Petri Apostoli catenæ pars i Augusti.
S. Sixti Papæ M. pars capitis vi Augusti.
S. Romani M. caput ix Augusti.
S. Laurentii M. brachium x Augusti.
S. Hilariæ M. caput xii Augusti.
S. Claræ V. reliquiae aliquæ xv Augusti.
Deiparæ Virginis pepsi duplicit pars xv Augusti.
S. Sebaldi Confess. reliquiae aliquæ xix Augusti.
S. Stephani Regis Hung. digitus xx Augusti.
S. Bartholomæi Apost. pars capitis xxiv Augusti.
S. Hermetis M. brachium et alia reliquiae xxviii Aug.
S. Euphemie V. M. brachium xvi Septembris.
S. Geminiani M. brachium xxi Septembris.
S. Matthæi Apostoli costa xxii Septembris.
S. Mauricii M. brachium et gladius xxii Septembris.
S. Leodegarii Ep. M. caput ii Octobris.
SS. Sergii et Bacchi MM. corporum pars vii Octobris.
S. Abrahamæ, Patriarcharum, reliquiae aliquæ ix Octobris.
S. Isaaci, ix Octobris.
S. Jacobi, ix Octobris.
S. Dionysii Parisiorum Apostoli brachium ix Octobris.
S. Galli Abb. caput et brachium xvi Octobris.
S. Florentii Ep. Arausicani brachium, mandibula, et pars corporis xvii Octobris.
S. Lucæ Evangelistæ caput xviii Octobris.
S. Sapientie Virginis Ursulanæ corpus xxi Octobris.
S. Sophiæ V. Ursulanæ (si non eadem est) reliquiae aliquæ.
S. Narcissi Ep. Hierosolym. reliquiae aliquæ xxix Octob.
S. Leonardi Abb. Lemovic. caput vi Novembris.
S. Theodori M. brachium et alia reliquiae ix Novembris.
S. Martini Ep. Turon. dens xi Novembris.
S. Othmari Abb. caput xvi Novembris.
S. Clementis

S. Clementis Papæ M. *catena* xxiii Novembris.
 S. Catharinæ V. M. *reliquæ aliquæ* xxv Novemb.
 S. Saturnini M. *reliquæ aliquæ* xxix Novembris.
 S. Lucia V. M. *digitus*
 S. Othiliæ V. *brachium et alia reliquæ* xiii Decemb.
 S. Lazari fratris Magdalena *brachium et pars magna corporis* xvii Decembris.
 S. Stephani Protomart. *caput et articulus* xxvi Dec.
 SS. Innocentium MM. *brachium unum* xxviii Dec.
 Cæcilia, sive Helena Coppoli, *Virgo ex ordine S. Clarae, refertur hoc die, et Beata appellatur, a Ludovico Jacobilli in libro de SS. Fulginatibus, et ab Arturo Monstierio. Verum neuter indicat an ea illi appellatio ab Ecclesia decreta sit.*

S. Paschasius Rabertus, Abbas Corbeiensis, *scriptor vitæ S. Adelardi, refertur hoc die a Saussaio, ab Hugone Menardo in Martyrol. Benedictino xxvi Apr.*
 AD SS. FRONTASII ET SOC. ACTA.

NOT. 22.

Pag. 79, *dele in margine* SEculo I. Nam, ut ad vitam S. Frontonis xxv Octobris dicemus, id merito convertitur. Ceterum hæc Martyrum Acta brevitate excerpta sunt ex proliziore Vita S. Frontonis, quam posterius nacti sumus. Verum eam a nupero quodam et ridiculo scriptore, non ante 400, aut circiter annos, compositam fuisse ostendit Franciscus Bosquetus Ecclesie Gallicanæ historiæ to. 1, num. 13, et parte 2, aliam recitat paulo antiquiorem et longe diversam, etsi nequaquam per omnia probatam; ex qua conficere licet non fuisse primum Petracoriorum Apostolum Frontonem. Ceterum Sanctos hos quatuor Martyres ita celebrat in Supplemento Martyrologii Gallicani Saussaius: Petracoricis natalis sanctorum Martyrum Frontani, Severini, Severiani, et Silani, discipulorum S. Frontonis, quos Squirius Præses ethnicus im pia sententia damnavit, fecitque ob fidei Jesu Christi confessionem gladio obruncari. S. Silanum, alii Silvanum vocant: cui in urbe Petracoricensi dedicatam esse basilicam testatur Andreas du Chesne in lib. de Antiquitat. Gallie.

S. Frontonis Episc. vita.

DE S. DEFENDENTE ET SOCIIS.

NOT. 23.

Pag. 80, post num. 1, adde [*Hos in territorio Viennensi passos scribit Saussaius in Martyrol. Gallicano hoc die.*]

NOT. 24.

Ibid. col. 2, post num. 4, [*Carolus Episcopus Novariensis lib. 1, historia Ecclesie suæ de S. Defendente ita scribit: His eisdem subalpinis regionibus S. Defendens frequenter sane cultu, ut Martyr, afficitur. Plurimis in locis etiam ex voto publico dies ejus festus celebratur postridie Kal. Jannar. Ejus nomine altaria, oratoria, sodalitates dicatæ sunt. Idem nomen multis pietatis gratia tribuitur, militari habitu pingitur, et contra luporum rabiem, incendiolorumque vim invocatur. Fuisse unum ex Thebæis Martyribus scribit Guillelmus Baldesanus in hist. Thebæa, dum de translatione S. Mauriti agit; quin etiam duos putat ejusdem nominis; alterum sepultum apud Massiliam, de quo Galesinius in Martyrol. ex tabulis Ecclesie Bergomensis; alterum in Italia, de quo ipse nonnulla narrat. De eo nihil Baronius.*]

imago, patrocini.

DE S. ISIDORO EP. M.

NOT. 25.

Pag. 83, post nu. 4, adde [*Antonius Quintanaduenas noster lib. de SS. Hispanensibus censet S. Isidorum, qui hoc die celebratur, Episcopum Cæsaraugustanum fuisse, Valerii III, successorem. Ita nempe Juliani Petri Chronicon num. 244. In Libiza transfertur corpus S. Isidori x, Episcopi Cæsaraugustani, qui veniens Amphilochem Gallicie urbem, ab Arianis occiditur. Missus est corpus nocte in Minium, et ibi sepultum est. Post anno 8, repertum est. Is fuerat vir Consularis, natus Hispali in Hispania, Consul cum Lanato; post vocatus, Numanus.*]

S. Isidorus an Episcopus Cæsaraugustanus.

6 *Martinus Carillus post vitam S. Valerii, Cæsaraugustanorum Antistitem catalogum contextit, in eoque sextum recenset Valerium III, at successoris vulgo ait ignorari nomen, in quibusdam tamen MSS. codicibus Isidorum appellari, dicitque non Antiochia, sed Amphilocheia martyrium subisse. Atque is ipse videtur esse, cujus zelum Ascanius Tarraconensis et reliqui Episcopi illius provincie commendant in epistola ad Hilarem Papam, qua de ordinatione Episcopi per Silvanum Calaguritanum contra Patrum regulas et Nicanos canones facta conqueruntur: Hinc factum est, inquit, ut de ejus miserrima temeritate ad nos Cæsaraugustanae urbis Episcopus frater noster universa referret; cujus diligentia et sollicitudo admodum prospexerat, si in aliquo profuisset. Siquidem cunctis in vicinia positis Episcopis ne se schismatico adjungerent frequentissime contradixit etc. Extat ea epistola tom 2, Conciliorum, estque in Concilio Romano an. 463, recitata.*

EX VARIIS.

It vir doctus et zelus,

7 *Hunc ergo virtute et eruditione præstantem Antistitem, scribit Quintanaduenas Catholica religione amplificandæ gratia etiam alias provincias adisse, et gloriosa tandem nece Amphilocheia apud Gallacos perfunctum. Verum eo venerit prædicandi causa, an a Gothis relegatus Isidorus, non expressit Julianus, qui in eodem Chronico nu. 228, de eo ita scribit: Floret memoria in Hispaniis S. Isidori Episcopi Cæsaraugustani ab hæreticis Arianis occisi. Ceterum memorata veteribus, ac nominatim Straboni Amphilocheia est, Callaicorum urbs, quæ Ptolemæo Aquæ calidæ, Antonino Aquæ Celinæ, dicta putatur; a Suevis deinde Warm see, id est, calidus lacus, vulgo nunc inde deflexo nomine Orense, ad Minium ansem. De qua urbe consule Lud. Nonium cap. 33, et Licentiatum Molinam in descriptione Gallicie.*

ab hæreticis occisus dicitur:

8 *Facile irrepere in Martyrologia error potuit, ut pro Amphilocheia, scriberetur: Antiochie passio S. Isidori Episcopi. Verum quantum illi Chronico Juliano tribuant viri eruditi, nobis exploratum non est. Joannes Marietta lib. 21, cap. 31, inter Hispaniæ Doctores numerat Isidorum Cordubensem Episcopum, vel secundum alios Cæsaraugustanum, quem ait vulgo Seniore appellari, ac multa edidisse volumina, vixisse vero circiter annum 420. Verum de Isidoro illo Cordubensi atque ejus scriptis, de quibus Trithemius et Sixtus Senensis, viderint alii.*

cum alio ejusdem nominis confusus.

DE S. ISIDORO EP.

Pag. 84, nu. 1, lin. 3, pro cap. 12, reponere [*cap. 3, nu. 19.*]

NOT. 26.

Ibid. post num. 1, adde [*Enumerat hosce monachos Palladius in Lausiaca cap. 117. Ingressa est montem Nitriæ, sanctos Patres conveniens, Pambo, et Arsisium, et Serapionem magnum, et Paphnutium Scetioten, et Isidorum Confessorem Episcopum Hermipolis et Diosecurum etc. Erat Hermipolis, sive Hermopolis, Ἡρμόπολις, civitas Thebaïdos, in qua Christus cum Virgine Matre et S. Josephi traditur exulasse. De ea agimus xviii Janu. ad Acta S. Ascles litt. a, et xxv Janu. ad cap. 1 Vitæ S. Apollonii litt. a. Dicitur hæc in Topographia sacra Caroli a S. Paulo Hermopolis major, in Thebaide prima, sub Arsinoe Metropoli. Hermopolis parva est in provincia Ægypti primæ, sub Alexandrino Patriarcha.*]

NOT. 27.

S. Isidorus Episc. Hermopolitani.

DE S. MACARIO ALEX.

Pag. 84, post nu. 1, adde [*Potius dicendum utrumque quadam ratione dici posse S. Antonii discipulum; sed fuisse illis seniore Macarium, S. Antonii domestica disciplina institutum, proprieque discipulum, ac Pispiritani cœnobii secundum ab eo moderatorem, cujus mirum est peculiarem in Martyrologiis non agi memoriam. De eo agitur xv Janu. ad S. Macarii Ægyptii*

NOT. 28.

S. Macarius S. Antonii discipulus quis?

- EX VARIIS. vitam, et de utroque plurimis ad vitam S. Antonii xvii Janu. § 6, in Prolegom.
- NOT. 29. Ibidem col. 2, post nu. 4, adde [Saussais in Martirol. Gallicano ita scribit: Augustæ Ansciorum memoria S. Macarii. Sitne ille aliquis ex Ægyptiis Macariis, atque hic, de quo modo est sermo, Alexandrinus; an indigena quispiam, nos latet v. Januarii in Vita S. Apollinaris Syncreticæ mentio crebra fit Abbatis Macarii in Scete commorantis; quem hunc Alexandrinum esse suspicamur.
- DE S. ASPASIO.
- NOT. 30. S. Aspasius Meloduni eccl. Pag. 90, col. 2, initium nu. 3, ita restitue [Videtur S. Aspasius Gothorum Arianorum injuriis coactus solum vertere, Melodunum concessisse, ibique populum partim mysteriis Christianæ religionis imbuisse, partim ad studia pietatis excitasse, donec tandem sive ætate et laboribus fractus, seu qua alia aegritudine extinctus est. Ita scribit in Melodunensi historia, qui et S. Aspasii laudes dicitur pluribus hymnis cecinisse, Sebastianus Rouliardus Melodunensis, in Curia Parisiensi Advocatus, eruditione ac pietate celebris.
- AD VITAM S. MAXIMI M.
- NOT. 31. Oldus fl. Pag. 92, post cap. 1, ad nu. 8 adde [a Oldus, sive Oltus, aut Oltis fluvius Aquitanæ, per Cadurcos fluit, vulgoque Lotus dicitur.
- b De S. Ambrosio Cadurcorum Episcopo agemus 16 Octobris. An is sit qui hic memoratur S. Maximi discipulus, necdum nobis compertum, cum eum quidam faciunt 100 annis S. Desiderio (de quo 16 Novembris agemus) juniorem.
- AD VITAM S. ADELARDI ABB.
- NOT. 32. Pag. 93, col. 2, in fine adde [In MS. Bodecensis Canonorum regularium in Westphalia monasterii, Vitæ S. Adelardi per Rathbertum præfiguratur hi versus, qui indubie sunt ab aliquo Corbeix novæ monacho scripti:
- O Pater eximie, monachorum Dux Adalharde,
Regia stirps alte Francorum dum genuit te,
Mundum sprevisi pauper pro nomine Christi,
Annos ætatis dum bis denos habuisti
In Corbe veteri Benedicti jura subisti.
Inde nova Corbe nostra pro Patre petisti
Annis bis binis; post in patriam redisti,
Ac inibi plenus ætate fideque decorus,
Vitam finisti sanctam, Pater inelyte, Christi
Lux octava fuit dum monaque erastina luxit,
Hora qua Christus moriens est in cruce fixus;
Quem prece sincera pro nobis jugiter ora,
Ut pietate sua nobis det gaudia vera.
- NOT. 33. Pag. 99, post cap. 3, ad nu. 16 adde [a Pipinus Caroli Magni filius, egregius Princeps, anno 781, constitutus est Rex Italiæ, postea et Bajoariæ; obiit 8 Julii 810. In historia translationis S. Viti 15 Junii, dicitur S. Adelardus gubernasse regnum Italiæ dum adolesceret Bernardus Pipini filius.
- b De Leone III, sanctissimo Pontifice agemus 12 Junii. Postea iterum ad eum missus est S. Adelardus cum aliquot Episcopis an. 809, ob notam questionem de processione Spiritus sancti.
- c Lotharius etiam vivente patre Ludovico Pio Imperator est appellatus, ab eo imperii socius adscitus anno 817. Alioquin diu ante Ludovicum obiit S. Adelardus.
- NOT. 34. Pag. 102, post cap. 10 adde [a De Hero insula, quæ nunc Nera, agemus 20 Augusti ad vitam S. Philiberti, qui in ea cenobium condidit.
- NOT. 35. Pag. 110, post cap. 19 adde [a De B. Hildemanno agemus 8 Decembris.
- NOT. 36. Pag. 111, post cap. 20 adde [a MS. Bodecense nu. 87, post legitur, addit vocem epitaphium, et videtur requiri.
- b Versu 4, epitaphii idem MS. pro caritate, habet pietate.
- c Num. 88, pro cohæreret, vel connecteret, idem MS. habet coæceret, melius.
- Ibidem ad finem vitæ adde [d In MS. Bodecensi post vita S. Adelardi sequatur Ecloga lugubris de ejus morte, quæ videtur ab eodem scripta Paschasio Ratherto; sed, quod longiuscula sit, nec quidquam ad historiam pertinens contineat, supervacaneum visum est eam hic dare. Titulus ejus est: Sequitur ecloga duarum sanctimonialium uno favoris planctu complosa, quas idem velut unam sibi in conjugium vitæ Christi Ecclesiam enutrisse; aliam vero ex eadem secundum monasticam disciplinam inito libramine admodum genuisse perorat: quarum quoque unam propter candorem Galateam vocari, porro aliam propter amorem caritatis Philidis nomine consecrasse taxatum iri non ambigitur. Dicitur eadem Ecloga extare in MS. Corbeix veteris.
- NOT. 37. Ibidem col. 2, post Prologum secunde Vitæ, adde [a Hic Gerardus in Vita, quam 5 April. dabimus, Geraldus vocatur.
- b Vitam S. Ansecharii Danorum Apostoli, dabimus 3 Februarii.
- c Histor. Translationis S. Viti dabimus 15 Junii, in qua nonnulla de S. Adelardo memorantur huic Vitæ haud omnino consentientia.
- NOT. 38. Pag. 116, post cap. 8 adde [a Alium librum a S. Adelardo scriptum citat Hincmarus in epistola seu libello de Regis institutione his verbis: Adalhardum senem et sapientem Domni Caroli Magni Imperatoris propinquum, et monasterii Corbeix Abbatem, inter primos Consiliarios primum in adolescentia mea vidi. Cujus libellum de ordine Palatii legi et scripsi, in quo inter cetera continetur, etc.
- NOT. 39. Pag. 118, col. 1, Post Prologum ante Miracula S. Adelardi, adde [a S. Bathildis vitam dabimus 26 Janu. ubi de Corbeix constructione agitur.
- Ibid. col. 2, post cap. 2 [a Ingelrannus, sive Ingerannus, S. Richarii primi Abbatis Centulensis vitam scripsit, quam 26 April. dabimus.
- NOT. 40. Pag. 119, col. 1, post cap. 3 adde [a Fulco Abbas Corbeix corpus S. Paschasii Ratherti elevavit, ut decessor S. Adelardi, uti scribit Cl. Robertus.
- NOT. 41. Ibid. col. 2, post cap. 4 adde [a Robertus Hugonis Capeti filius, anno 997 regnare cepit, etsi jam novennio ante in regni consortium adlectus a patre.
- NOT. 42. b S. Firminus Episcopus et M. colitur 25 Septembris at S. Firminus Episc. et Confessor 1, ejusdem.
- NOT. 43. Pag. 121, post cap. 8, priorem Miraculorum, adde [a De S. Gentiano agemus 11 Decembr.
- NOT. 44. Ibid. col. 2, post cap. 1 adde [a Henricus I Gallix Rex, post mortem Roberti patris regnare cepit an. 1033, obiit anno 1060.
- NOT. 45. b Si Henricus rex, ut hic dicitur, Adelan sororem Balduino Pio, sive Insulano, Flandrensium Marchioni conjunxit, ergo falluntur Mejerus, Loerius, aliique historici nostrates, qui id anno 1027, volunt contigisse, vivente adhuc Roberto Rege. Dicitur hic Balduinus Senior, quia ejus filius Balduinus Montensis post eum Flandriam rexit.
- c Philippus Henrico patri puer successit anno 1060, tutore ei dato Balduino Pio avunculo, obiit anno 1108. d Robertus Friso, Balduini Pii filius, ejecta fratria Richilde, ejusque filio Arnulpho Infelice, Flandriam occupavit sub annum 1071.
- NOT. 46. Pag. 123, col. 2, post cap. 7 adde [a Visitur Corbeix, ut a fide dignis testibus accepimus, juxta altare S. Adelardi lectica pulchre extracta, in qua decumbere febrientis ut liberentur consueverunt; juxta dependet tabula in qua Sancti depicta mors est. lectica.

DE B. ODINONE SIVE OTTENONE, ABBATE ROTHENSI ORD. R.E.M. IN SUEVIA.

Hæc Vita reponenda est pag. 124, ante S. Silvestri.

NOT. 47. ANNO MCLXXXII. II JANUARI. B. Odionis Abb. Rothensis.

Rothum, sive Rodium, monasterium est Ordinis Præmonstratensis in Suevia, haud longe a Memminga urbe, quod vulgo Monachorum-Rothum, sive Munkrot appellatur, ad Rotham amœnum fluviolum, qui milliari indi ortus, infra Haslachio rivo miscetur, atque in Danubium supra Ulmam influit.

2 Primus illius monasterii Abbas (nam antea Præpositi rexerant) fuit Odino, sive Ottemo, aut Otto, nobili genere ortus; fertur enim filius fuisse Conradi Truchessii a Waldpurg, Tannensis Dynastæ, et Guttæ Wildenbergiæ. Et sane Gaspar Bruschius, ac Martinus Crusius Dapiferum de Waldburg appellant. Sunt enim, ut Hieronymus Henninges scribit, Waldburgici Comites Sueviæ Ducatus Imperique Romani Dapiferi et Pincernæ hæreditarii.

3 Hunc Bruschiæ vocat hominem sanctæ et piæ conversationis; Crusius, licet multo quam Bruschius sanctitas, acerbius hostis Religiosorum, religione nitentem; Autbertus Miræus in Chronico Præmonstrat. virum piæ et sanctæ admodum vitæ. Et vero, ut nos suis litteris docuit Daniel Feldnerus noster, non Rothenses tantum sed et alii passim Beatum appellant et venerantur.

4 Ejus natalem iv Nonas Januarii consignavit Chrysostomus vander Sterren celeberrimi Præmonstratensium in urbe Antverpiensi monasterii tunc Prior, nunc abbas, in Natalibus SS. sui ordinis, hoc addito elogio: In Rotensi Sueviæ cenobio, B. Odionis Abbatis Ordinis Præmonstratensis: qui mundi pertæsus vanitatum, suavi Christi jugo collum subdidit; et Præmonstrati Ordinis egregius propagator, multos animarum manipulos feliciter transmisit ad Christum.